

HẠ TRI CHƯƠNG
HỒI HƯƠNG NGẪU THƯ

Hạ Tri Chương, đời Đường, sớm bỏ nhà bỏ quê đi xa theo đuổi công danh. Ngưng việc, vui chân rày đây mai đó, kết bạn văn thơ, rượu chè phóng dật. Hơn 50 năm sau, tới khi tay run chân sụm mới lần mò về quê. Có khi, mới đó đã lạ lùng. Nói gì đã năm bảy mươi năm ...

Mừng mừng tủi tủi đâu chưa biết :

1- đám con nít sanh sau để muộn, thấy lạ hoắc, bèn hỏi một câu lằng nhách mà đau thấu trời : “vậy chớ ông già ở đâu mà lạc tới đây ?”

2- hàng xóm, thân thích, quen biết cũ đã hao hót phân nửa, còn lại chẳng chỉ là lớp sóng mùa xuân vẫn lao xao mặt hồ như vốn đã từ ... thiên cổ.

Mà thôi, ít ra ông còn có một chỗ để về. Còn ta ??? !!!

HỒI HƯƠNG NGẪU THƯ
HẠ TRI CHƯƠNG

回鄉偶書其一

少小離家老大迴
鄉音無改鬢毛摧
兒童相見不相識
笑問客從何處來

-1-

Thiếu tiểu ly gia, lão đại hồi
Hương âm vô cải, mấn mao tui
Nhi đồng tương kiến, bất tương thức
Tiểu vấn, khách tòng hà xứ lai

****

Ngày đi tóc mượt như tơ
Buổi về râu tóc ờ hờ như mây
Trẻ cười, lạ lắm mặt mày
Rằng ông sao lại vắng lai chốn này ?

回鄉偶書其二

離別家鄉歲月多，
近來人事半消磨。
惟有門前鏡湖水，
春風不改舊時波。

-2-

Ly biệt gia hương tuế nguyệt đa,
Cận lai nhân sự bán tiêu ma.
Duy hữu môn tiền kính hồ thủy,
Xuân phong bất cải cựu thời ba.

****

Bao năm lưu lạc quê người
Quê mình quá nửa phận đời tiêu vong
Còn chẳng mặt nước hồ trong
Dẫu xuân, gió vẫn nguyên vòng sóng xưa

Chok